

Sygn. akt XVII AmE 118/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR del. Daria Popłonyk

Protokolant: Andrzej Tracz

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2013r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) S.A. z siedzibą w R. Oddział w L.

przeciwko: Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

na skutek odwołania od Decyzji Prezesa URE z dnia 25 lipca 2012 r.

o numerze: (...)

o wstrzymanie dostaw energii

oddala odwołanie.

Sygn. akt XVII AmE 118/12

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 25 lipca 2012 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki stwierdził, iż wstrzymanie dostaw energii elektrycznej przez (...) S.A. z siedzibą w L. do obiektu należącego do R. P., położonego w miejscowości D. 145 w dniu 10 stycznia 2012 r. było nieuzasadnione.

Prezes URE podniósł, iż przepis art. 6 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne określa procedurę dochodzenia przez przedsiębiorstwo energetyczne należności w przypadku, gdy odbiorca zwleka z zapłatą za pobraną energię elektryczną, a więc za realnie dostarczoną i zużytą energię, tj. energię zmierzoną przez prawidłowo działający układ pomiarowo-rozliczeniowy. Nieuiszczenie należności wynikających z korekty uprzednio wystawionych przez (...) S.A. nie może natomiast stanowić podstawy zastosowania procedury określonej w w/w przepisie, a co za tym idzie, nie może stanowić podstawy wstrzymania dostaw energii. Prezes URE zauważył, iż odbiorca nie zalegał z opłatami za pobraną energię i nie uchylał się od regulowania płatności, a jedynie pozostawał w sporze z (...) co do zasadności wystawienia faktury korygującej i ustalenia wysokości określonej w niej należności, a więc w sporze stricte cywilnoprawnym, wobec czego (...) niezasadnie dochodziła swoich należności w trybie art. 6 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne, a zatem działania (...) w tym zakresie oraz samo wstrzymanie dostaw energii należało uznać za nielegalne.

(decyzja Prezesa URE nr (...) z dnia 25 lipca 2012 r., k. 3-7)

Pismem z dnia 6 sierpnia 2012 r. (...) S.A. z siedzibą w L. wniósł odwołanie od decyzji Prezesa URE, w którym zaskarżył przedmiotową decyzję w całości oraz podniósł zarzut naruszenia prawa materialnego w postaci art. 6 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne poprzez jego błędną wykładnię oraz przyjęcie, iż „pobrana energia elektryczna” oznacza „energię elektryczną zmierzoną przez układ pomiarowo-rozliczeniowy” i w konsekwencji uznanie, iż zwłoka R. P. w zapłacie należności określonych w skorygowanych fakturach nie mogła stanowić podstawy do wstrzymania dostaw energii elektrycznej do odbiorcy.

Powód argumentuje, iż „pobrana energia elektryczna” w rozumieniu art. 6 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne to energia elektryczna, która została rzeczywiście dostarczona do punktu poboru i która została w tym punkcie wykorzystana, bez znaczenia jest natomiast sposób, w jaki przedsiębiorstwo dokonało określenia ilości pobranej energii elektrycznej. Według powoda pobór energii elektrycznej jest czynnością faktyczną, a jego pomiar ma charakter wyłącznie wtórny do tej czynności, dlatego też „pobrana energia elektryczna” jest równa „energii elektrycznej zmierzonej przez układ pomiarowo-rozliczeniowy” tylko wtedy, gdy układ ten działa prawidłowo, a zatem „pobrana energia elektryczna” to zarówno „energia elektryczna zmierzona przez układ pomiarowo-rozliczeniowy”, jak i energia, która została pobrana, ale została zmierzona przez układ, i za tak rozumianą „pobraną energię elektryczną” odbiorca jest zobowiązany do zapłaty. Powód podnosi, iż uznanie dokonanej przez Prezesa URE interpretacji art. 6 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne za prawidłową doprowadziłoby do wewnętrznej sprzeczności niektórych regulacji tej ustawy., np. z treścią art. 3 pkt 18, odnoszącego się do nielegalnie pobranej energii.

(odwołanie od decyzji Prezesa URE nr (...) – k. 9-11)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 marca 2011r. (...) S.A. Oddział (...) skontrolowała stan licznika energii elektrycznej. W toku kontroli stwierdzono, że przy obciążeniu tarcza licznika zacina się, jednocześnie nie stwierdzono uszkodzenia plomb legalizacyjnych. Zdemontowany licznik miał zostać przekazany do ekspertyzy, czego jednak nie uczyniono. R. P. właściciel posesji oświadczył w toku kontroli, że budynek zamieszkuje od roku a poprzednio niewiele korzystał z energii elektrycznej. Na wezwanie Prezesa URE (...) S.A. wyjaśniła, że ostateczną decyzję o skierowaniu licznika do ekspertyzy podejmuje się w Rejonie Energetycznym po analizie sprawy a ponadto licznik został sprawdzony na miejscu przyrządem pomiarowym „(...)”.

(protokół kontroli k-3, pismo (...) S.A z dnia 22 maja 2012r. k-106 akt adm.)

W dniu 4 sierpnia 2011r. (...) S.A. wydała decyzję stwierdzającą pobór energii elektrycznej niezgodnie z warunkami umowy. W związku z tym ustalono, że w okresie od 7 czerwca 2010r. do 3 grudnia 2010r. policzono 1508 kWh a w ocenie przedsiębiorcy energetycznego pobrano 2103 kWh, zaś w okresie od 3 grudnia 2010r. do 2 czerwca 2011r. policzono 1228 kWh a miałyby być 2126 kWh. Wielkość rzeczywiście zużytej energii oszacowano na podstawie odczytu z okresu od 10 marca 2011r. do 30 kwietnia 2011r. W związku z ustaleniami co do poboru energii wystawiono na rzecz R. P. faktury korygujące na łączną kwotę 893,76 zł.

(decyzja z dnia 4 sierpnia 2011r. k-31-32, faktury korygujące k-60-62v akt adm)

R. P. zgłosił reklamację w dniu 25 września 2011r. żądając wyjaśnień czy na podstawie ekspertyzy określono dokładny termin uszkodzenia licznika i wniósł o anulowanie naliczonej opłaty. Przedsiębiorca energetyczny nie uznał reklamacji, wobec czego R. P. zwrócił się o pomoc do Powiatowego Rzecznika Konsumentów w K.. (...) nie uwzględniła jednak reklamacji zgłoszonej przez Rzecznika Konsumentów

(pisma z dnia 25 września 2011, 3 października 2011r, 12 października 2011r. 24 października 2011r, k-27-30 akt adm)

W dniu 5 grudnia 2011r. (...) S.A. wystosowała do R. P. wezwanie do zapłaty pod rygorem wstrzymania dostawy energii elektrycznej na podstawie art. 6 ust. 3 a ustawy prawo energetyczne (k-59 akt adm)

W dniu 9 stycznia 2012r. (...) S.A. zleciła (...) S.A. wstrzymanie dostaw energii elektrycznej za zadłużenie w kwocie 893,76 zł. (k-50 akt adm)

Na skutek interwencji Prezesa URE postanowieniem z dnia 26 stycznia 2012r. wznowiono dostawę energii elektrycznej (k-40 i 51 akt adm)

Sąd zważył co następuje:

Istota sporu między URE a powodem zasadza się wokół kwestii uprawnienia zakładu energetycznego do wstrzymania dostaw energii elektrycznej w razie odmowy zapłaty naliczonej przez przedsiębiorcę opłaty z powodu jej kwestionowania.

Zgodnie z art. 6 ust. 3a prawa energetycznego w wersji obowiązującej na datę 10 stycznia 2012r. tj. datę wstrzymania dostaw energii elektrycznej dla pana R. P., przedsiębiorstwo energetyczne mogło wstrzymać dostawę energii w razie zwlekania przez odbiorcę z zapłatą za pobraną energię.

Wypada zgodzić się z Prezesem URE, że art. 6 ust. 3a ustawy winien być wykładany ściśle, bowiem przewiduje daleko idące sankcje za brak opłat ze strony odbiorcy. Umowa o dostawę energii nie jest zwykłą umową cywilnoprawną, lecz występują w niej liczne elementy publicznoprawne wynikające z charakteru dostarczanego dobra.

Przy interpretacji art. 6 ust. 3a ustawy istotne znaczenie ma pojęcie zwłoki w zapłacie świadczenia oraz fakt pobrania energii.

Interpretując drugie z pojęć trzeba stwierdzić, że chodzi o energię faktycznie pobraną i zużytą a nie wyłącznie zmierzoną przez układ pomiarowy. Zdarzyć się bowiem może, że układ ten jest niesprawny i nie wykazuje faktycznej ilości pobranej energii elektrycznej. Z uwagi na fakt, że urządzenie do pomiaru stanowi własność przedsiębiorstwa energetycznego i to ono odpowiedzialne jest za jego odczyty, konserwacje i legalizacje ciężar wykazania ilości pobranej energii spoczywa na przedsiębiorcy. W szczególności przedsiębiorca zobowiązany jest do dopełniania należytej staranności przy odczytach z urządzeń pomiarowych ilości energii a ryzyko niesprawności tych urządzeń obciąża przedsiębiorcę.

Odnosnie zwłoki z zapłatą należności trzeba stwierdzić, że chodzi tu o kwalifikowaną formę opóźnienia a zatem zawinioną. Nie można kwalifikować odmowy zapłaty należności, gdy odbiorca wchodzi w spór z przedsiębiorstwem energetycznym co do zasadności czy wysokości opłat.

Liberalne podejście do rozumienia art. 6 ust.3a ustawy dawałoby do ręki przedsiębiorcy energetycznego łatwy do wykorzystania instrument nacisku na odbiorcę w celu wymuszenia na nim zapłaty, wyłącznie dla odsunięcia groźby wyłączenia dostaw energii. W ten sposób, przedsiębiorca egzekwowałby należności sporne z pominięciem normalnej procedury sądowej, w której ciążyłyby na nim określone obowiązki dowodowe.

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy trzeba zauważyć, że R. P. wdał się w spór z (...) S.A. a spór ten ma realne podłoże. Wbrew twierdzeniom przedsiębiorcy nie jest wiadomym jaka jest rzeczywista wielkość pobranej przez odbiorcę energii elektrycznej. Przedsiębiorca po pierwsze nie przeprowadził ekspertyzy układu pomiarowego na okoliczność przyczyn jego niesprawności. Po drugie bez uzasadnienia przyjęto, że wadliwość pomiarów miała miejsce od 7 czerwca 2010r. Tymczasem inkasent w tym okresie dokonywał odczytania stanu licznika i nie zauważył nieprawidłowości w jego działaniu. W dalszej kolejności bez uzasadnienia (...) przyjęła średnie zużycie z jednego arbitralnie wybranego miesiąca, bez odniesienia go do specyfiki okresu przez jaki występować miała rzekoma niesprawność licznika. Nie jest oczywiście rzeczą tego Sądu rozstrzygać, jaka jest rzeczywista wielkość zużytej przez R. P. energii elektrycznej, lecz Sąd pragnie jedynie zobrazować stopień skomplikowania dowodowego sprawy a tym samym realność zaistniałego między stronami sporu. (...) w najmniejszym stopniu nie udowodnił, że R. P. pobrał wskazaną w wystawionych fakturach korygującą ilość energii elektrycznej, co samo w sobie wyłącza możliwość zastosowania art. 6 ust. 3a ustawy.

R. P. nie można też przypisać winy w odmowie zapłaty należności. W pierwszej kolejności wypada zauważyć, że nie ponosi on odpowiedzialności za awarię układu pomiarowego. W dalszej zaś kolejności zgłosił zastrzeżenia do obliczeń (...) i wszczął postępowanie reklamacyjne, w tym próby załatwienia sporu przez Powiatowego Rzecznika Konsumentów.

W tych okolicznościach nie zaistniały podstawy do zastosowania przez przedsiębiorcę energetycznego sankcji z art. 6 ust.3a ustawy. Z powyższych względów odwołanie zostało oddalone.

SSR (del.) Daria Popłonyk